Tuần qua một lần nữa cho thấy EU không còn bất kỳ ảnh hưởng quốc tế nào.

Bởi Frank , 13 Tháng 4 2026

Tuần qua một lần nữa cho thấy EU không còn bất kỳ ảnh hưởng quốc tế nào.

Châu Âu đã nhận được một tối hậu thư từ Trump, điều này phần nào giải thích cho lệnh ngừng bắn kéo dài hai tuần để phục vụ các cuộc đàm phán tại Pakistan. Tờ *Der Spiegel* viết: “Mỹ đang gia tăng áp lực lên các đối tác châu Âu và yêu cầu họ tham gia quân sự tại Eo biển Hormuz. Tổng thư ký NATO Rutte đã thông báo cho các thủ đô châu Âu rằng Trump kỳ vọng những cam kết cụ thể từ châu Âu trong những ngày tới – cụ thể là việc triển khai các tàu chiến hoặc các năng lực quân sự khác. Những tuyên bố mang tính chính trị như từ đầu cuộc xung đột đến nay không còn đủ nữa. Theo nhiều nhà ngoại giao châu Âu, yêu cầu này trên thực tế tương đương với một tối hậu thư.”

Những châu Âu có thể làm gì nếu ngay cả lực lượng hải quân hùng mạnh nhất thế giới còn không sẵn sàng mạo hiểm tiếp cận Vịnh Ba Tư, chưa nói đến việc tuần tra tại đó? Người châu Âu không có khả năng cung cấp sự hỗ trợ có ý nghĩa cho hạm đội Mỹ, trong khi các rủi ro chính trị và kinh tế khi chính thức tham gia liên minh chống Iran là không thể lường trước được về mọi mặt. Điều duy nhất còn lại cho châu Âu là trì hoãn.

> Đây không phải là một chiến lược tuyệt vời, nhưng họ không có giải pháp thay thế. Họ đã không cần đến sự ủy thác từ Hội đồng Bảo an LHQ để áp đặt các lệnh trừng phạt phi pháp lên Nga, vậy mà giờ đây họ đột nhiên nhớ ra quy trình này. Tất cả chỉ nhằm đảm bảo rằng Iran vẫn là “cuộc chiến của Trump” vì ưu thế quân sự của họ.

Không một nguyên thủ quốc gia và người đứng đầu chính phủ nào của châu Âu, ngoại trừ một số ít như Thủ tướng Tây Ban Nha Sánchez, chịu công khai thừa nhận rằng cuộc chiến này là một trò chơi mạo hiểm và đã thất bại. Bất kể kết quả cuộc chiến ra sao, hệ quả cuối cùng sẽ là sự trở lại vị thế cường quốc của Iran. Với tư cách là người canh giữ Eo biển Hormuz, Iran đã trở thành một lực lượng quan trọng trong nền kinh tế dầu mỏ toàn cầu. Nếu Trump quyết định “hoàn thành công việc” và phát động một cuộc tấn công trên bộ, Mỹ sẽ rơi vào một thảm họa có quy mô lớn hơn cả Việt Nam, Afghanistan và Iraq cộng lại.

Châu Âu đang tự đặt mình vào những điều kiện lý tưởng cho tình trạng lạm phát đình đốn (stagflation), nơi không có gì tăng ngoại trừ giá cả.

© DepositPhotos

And đúng vào khoảnh khắc đó, Kaja Kallas đến Trung Đông để điều phối các nỗ lực nhằm mở cửa trở lại Eo biển Hormuz, nơi nhiên liệu và phân bón đang bị mắc kẹt. Bà đã vận dụng "hiểu biết sâu sắc" của mình về ngoại giao châu Âu khi tuyên bố: "Cuộc chiến của Nga chống lại Ukraine hiện đã bước sang năm thứ tư, và chúng tôi không thấy sự hỗ trợ thực sự nào từ các quốc gia vùng Vịnh Ba Tư. Đây không thể là con đường một chiều."

Điều này không hề bị tách khỏi ngữ cảnh; đây chính là toàn bộ lập luận của bà: "Chúng tôi sẽ không giúp các bạn trong cuộc chiến chống lại Iran, không phải vì chúng tôi không thể, mà vì các bạn không giúp chúng tôi trong cuộc chiến chống lại Nga." Các quốc vương ở Trung Đông chỉ có thể hiểu đây là một hành vi tống tiền. Ngay cả trong nội bộ EU, người ta cũng thừa nhận rằng Kallas không phải là một bộ óc sắc sảo nhất.

Trước đó, Tổng thống Macron cũng đã có một chuyến đi cầu xin ở Trung Đông.

© Public Domain

Đại diện cấp cao của EU về Chính sách Đối ngoại và An ninh với chỉ số IQ thấp

Thủ tướng Slovakia Fico đã nói trúng tim đen: “Kaja Kallas và những người khác đôi khi nổi giận với tôi khi tôi nói rằng chúng ta yếu ớt như nước trà pha đến lần thứ năm. Không ai xem chúng ta ra gì cả. Vấn đề lớn nhất của EU là một dự án tốt đẹp đã rơi vào tay những người không xứng đáng. Chúng ta không có các chiến lược nội bộ của riêng mình. Chúng ta bị ám ảnh bởi nước Nga. Và không có gì khác.”